

**ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA ŁĄCZNOŚCI**

z dnia 7 czerwca 2000 r.

w sprawie planu numeracji krajowej dla telekomunikacyjnej sieci użytku publicznego.

(Dz. U. z dnia 7 lipca 2000 r.)

Na podstawie art. 21 ust. 1 ustawy z dnia 23 listopada 1990 r. o łączności (Dz. U. z 1995 r. Nr 117, poz. 564, z 1996 r. Nr 106, poz. 496, z 1997 r. Nr 43, poz. 272, Nr 88, poz. 554, Nr 106, poz. 675, Nr 121, poz. 770 i Nr 137, poz. 926, z 1998 r. Nr 137, poz. 887 i Nr 150, poz. 984 oraz z 1999 r. Nr 47, poz. 461) zarządza się, co następuje:

§ 1. Ustala się plan numeracji krajowej dla telekomunikacyjnej sieci użytku publicznego w Rzeczypospolitej Polskiej jako system numeracji zapewniający operatorom sieci użytku publicznego oraz operatorom sieci z nią współpracujących, użytkownikom sieci, a także operatorom usług świadczonych za jej pomocą realizację połączeń telefonicznych, przy czym:

- 1) podstawowe cechy sieci telekomunikacyjnej użytku publicznego w zakresie jej struktury, numeracji i zasad stosowania tej numeracji, rodzaju połączeń realizowanych w tej sieci oraz jej zmian i modernizacji - określa załącznik nr 1 do rozporządzenia,
- 2) wykaz okręgów telefonicznych i gmin w strefach numeracyjnych według stanu na ostatni dzień roku kalendarzowego - określa załącznik nr 2 do rozporządzenia.

§ 2. Traci moc zarządzenie Ministra Łączności z dnia 28 czerwca 1996 r. w sprawie planu numeracji krajowej (Monitor Polski Nr 42, poz. 407).

§ 3. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

ZAŁĄCZNIKI

ZAŁĄCZNIK Nr 1

PLAN NUMERACJI KRAJOWEJ (PNK-TF) DLA TELEKOMUNIKACYJNEJ SIECI UŻYTKU PUBLICZNEGO W RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ * (struktura sieci, numeracja i zasady stosowania numeracji)

1. Definicja planu numeracji krajowej dla telekomunikacyjnej sieci użytku publicznego w Rzeczypospolitej Polskiej

1. 1. Plan numeracji krajowej, zwany dalej "PNK-TF", dla telekomunikacyjnej sieci użytku publicznego jest to ustalony w Rzeczypospolitej Polskiej system numeracji zapewniający realizację połączeń telefonicznych.

1. 2. PNK-TF dotyczy publicznej komutowanej sieci telefonicznej, zwanej dalej "siecią PSTN" (Public Switched Telephone Network), publicznej sieci radiokomunikacji ruchomej lądowej, zwanej dalej "siecią PLMN" (Public Land Mobile Network), sieci przywoławczych i innych sieci i usług współpracujących z siecią PSTN lub z sieci PSTN osiąganymi.

1. 3. PNK-TF w szczególności definiuje elementy sieci PSTN, określa rodzaje połączeń realizowanych w tej sieci, definiuje elementy numeracji, ustala formaty numerów i schematy wybierania oraz określa rezerwy numeracyjne, a także planowane kierunki modernizacji sieci i zmian numeracji.

2. Definicje elementów sieci PSTN

2. 1. Strefa numeracyjna, zwana dalej "SN", jest to część obszaru kraju będąca częścią sieci PSTN, charakteryzująca się następującymi cechami:

- 1) każdemu obszarowi SN w numeracji krajowej przyporządkowany jest jeden wskaźnik strefy numeracyjnej "WSN", określony w pkt 7.1.3, identyfikujący daną SN; w przypadkach uzasadnionych potrzebami wynikającymi z wprowadzenia wybierania numeru krajowego opisanego w pkt 6.4 dopuszcza się stosowanie jednego WSN dla kilku SN i wyróżnianie tych SN za pomocą cyfr ABS,
- 2) na obszarze SN tworzy się sieć strefową; szczegółowy zakres numeracji dla każdego obszaru ustalany jest w drodze decyzji administracyjnej,
- 3) na obszarze SN stosowana jest numeracja skryta abonentów; abonenci zlokalizowani w SN, realizując w sposób automatyczny połączenia strefowe, wybierają numer strefowy "NST", określony w pkt 7.1.10, bez poprzedzenia tego numeru dodatkowymi cyframi.

2. 2. Tymczasowy obszar numeracyjny, zwany dalej "TON" - jest to wydzielony obszar, stanowiący część SN, któremu przyporządkowany jest tymczasowy numer kierunkowy "TNK", określony w pkt 7.1.7; na obszarach TON abonenci realizują połączenia automatyczne wybierające NST; połączenia pomiędzy abonentami należącymi do różnych TON lub SN realizowane są poprzez wybranie numeru krajowego.

2. 3. Okręg telefoniczny, zwany dalej "OT", jest to obszar stanowiący część obszaru określonej SN, charakteryzujący się następującymi cechami:

- 1) jest zbiorem jednostek podziału terytorialnego państwa, tj. miast oraz gmin: wiejskich, miejsko-wiejskich i miejskich sąsiadujących ze sobą i tworzących zwarty terytorialnie obszar, na którym tworzy się sieci miejscowe "SM", określone w pkt 2.4,
- 2) każdemu OT przydzielony jest zakres numeracji strefowej zgodnie z pkt 2.1.2; w przypadkach uzasadnionych potrzebami abonentów, przy istnieniu technicznych

możliwości sieci, numeracja z zakresu przydzielonego dla określonego OT może być wykorzystywana w innych OT na obszarze tej samej SN.

2. 4. Sieć miejscowa, zwana dalej "SM", jest podstawową jednostką w strukturze strefowej sieci PSTN, spełniającą następujące warunki:

- 1) SM jest zespołem urządzeń telekomunikacyjnych, w szczególności central miejscowych oraz stacji telefonicznych i linii telekomunikacyjnych, zainstalowanych na określonym obszarze, zwanym obszarem obsługi SM lub obszarem SM; w przypadkach uzasadnionych względami technicznymi i ekonomicznymi stacje telefoniczne mogą być przyłączane do centrali miejscowej zlokalizowanej na obszarze innej SM niż ta, w której znajdują się te stacje,
- 2) obszar SM może obejmować jedną lub więcej sąsiadujących ze sobą miejscowości tworzących zwarty terytorialnie obszar,
- 3) SM może być obsługiwana przez jedną centralę miejscową "CM", określoną w pkt 4.2, lub zespół CM zlokalizowanych w jednej z miejscowości wchodzących w skład danej SM,
- 4) jedna miejscowość (wieś, miasto) może wchodzić w skład tylko jednej SM.

2. 5. Sieć lokalna, zwana dalej "SLOK", jest to sieć obejmująca zbiór stacji telefonicznych i jedną centralę telefoniczną, do której te stacje są dołączone i przez nią obsługiwane; określenie SLOK stosuje się również do innych sieci telefonicznych nie wchodzących w skład sieci PSTN, ale z siecią PSTN współpracujących lub częściowo przez sieć PSTN obsługiwanych, w szczególności: sieci wewnętrzne, sieci przywoławcze, sieci dyspozytorskie.

3. Rodzaje połączeń realizowanych w sieci PSTN

3. 1. Sieć PSTN umożliwia realizację następujących rodzajów połączeń:

- 1) lokalnych; są to połączenia zrealizowane pomiędzy abonentami należącymi do tej samej SLOK,
- 2) strefowych; są to połączenia zrealizowane pomiędzy abonentami należącymi do tej samej SN,
- 3) międzystrefowych; są to połączenia zrealizowane pomiędzy abonentami należącymi do różnych SN; rozróżnia się dwa rodzaje połączeń międzystrefowych:
  - a) pomiędzy abonentami należącymi do różnych SN sąsiadujących ze sobą,
  - b) pomiędzy abonentami należącymi do różnych, nie sąsiadujących SN,
- 4) międzynarodowych; są to połączenia zrealizowane pomiędzy abonentami należącymi do sieci PSTN w różnych krajach,
- 5) międzysieciowych; są to połączenia zrealizowane pomiędzy abonentami lub użytkownikami należącymi do różnych sieci telekomunikacyjnych.

4. Definicje i symbole central

4. 1. Centrala telefoniczna jest to zespół urządzeń służących do zestawiania (komutacji) połączeń pomiędzy dowolnymi dwoma punktami, do których dołączone są łącza telefoniczne abonenckie i międzycentralowe; centrala realizuje ponadto dodatkowe funkcje, w szczególności taryfikacji połączeń, badaniowe, nadzoru łączy i urządzeń.

4. 2. Centrala miejscowa, zwana dalej "CM", jest to centrala, do której dołączone są stacje telefoniczne za pośrednictwem łączy abonenckich oraz inne współpracujące centrale za pośrednictwem łączy międzycentralowych; w zależności od funkcji, jaką CM spełnia w sieci miejscowej, rozróżnia się dwa rodzaje CM:

- 1) końcową, zwaną dalej "CMK"; jest to centrala realizująca połączenia lokalne oraz przychodzące i wychodzące do pozostałej części sieci PSTN, z wyjątkiem połączeń tranzytowych pomiędzy innymi centralami CM; do CMK zalicza się również koncentratory, zwane wyniesionymi modułami abonenckimi lub wyniesionymi stopniami abonenckimi,
- 2) tranzytową, zwaną dalej "CMT"; jest to centrala, która realizuje połączenia lokalne, przychodzące i wychodzące do pozostałej sieci PSTN, oraz połączenia tranzytowe pomiędzy dołączonymi do niej CMK lub innymi CMT; CMT może obsługiwać część OT, jeden lub kilka OT.

4.3. Automatyczna centrala międzystrefowa, zwana dalej "ACMS", jest to centrala realizująca ruch międzystrefowy automatyczny i półautomatyczny oraz ruch międzynarodowy przy współpracy z centralą międzynarodową; w zależności od funkcji spełnianej w sieci PSTN rozróżnia się ACMS:

- 1) końcowe (ACMS/K) realizujące ruch przychodzący do SN z pozostałej części sieci PSTN i wychodzący z SN do pozostałej części sieci PSTN,
- 2) tranzytowe (ACMS/T) realizujące ruch międzystrefowy końcowy do własnej SN oraz tranzytujące ruch pomiędzy innymi ACMS/K lub ACMS/T.

4.4. Automatyczna centrala międzynarodowa, zwana dalej "EMNA", jest to centrala realizująca ruch pomiędzy siecią PSTN w Polsce a sieciami PSTN w innych krajach.

5. Zasady obsługi ruchu międzynarodowego

5.1. Obsługę międzynarodowego ruchu automatycznego i półautomatycznego realizuje się za pośrednictwem 3 central EMNA zlokalizowanych w Katowicach, Poznaniu i Warszawie.

5.2. Każdej z central przyporządkowany jest obszar obsługi określony pierwszą cyfrą WSN w następujący sposób:

- 1) centrala EMNA-Katowice obsługuje SN o cyfrach A = 1, 3 i 7,
- 2) centrala EMNA-Poznań obsługuje SN o cyfrach A = 5, 6 i 9,
- 3) centrala EMNA-Warszawa obsługuje SN o cyfrach A = 2, 4 i 8.

5.3. Centrala EMNA-Warszawa pełni funkcje centrali głównej w odniesieniu do strumieni ruchu z krajów i do krajów, które nie posiadają wiązek łączy do pozostałych central EMNA w Polsce.

5.4. Centrala EMNA-Warszawa, realizująca ruch ze wszystkimi krajami świata, pełni funkcje drogi drugiego wyboru dla ruchu wychodzącego z obszarów i przychodzącego do obszarów obsługiwanych przez EMNA-Katowice i EMNA-Poznań.

6. Modernizacja struktury sieci PSTN

6.1. Struktura sieci PSTN określona jest w tablicach: T1-1/1 i T2-1/1 oraz w załączniku nr 2 do rozporządzenia.

6.2. Modernizacja sieci PSTN powinna zapewnić osiągnięcie stanu charakteryzującego się następującymi cechami:

- 1) jednolitą 2-cyfrową (2D) numeracją WSN, o formacie numeru WSN = AB, w którym A przyjmuje wartości 2 ÷ 8,
- 2) jednolitą 7-cyfrową (7D) numeracją strefową abonentów, o formacie NST=SPQMCDU,
- 3) jednolitym 9-cyfrowym (9D) numerem krajowym abonenta.

6.3. W celu zapewnienia przejścia ze stanu istniejącego do stanu określonego w pkt 6.2 ustala się następujące działania:

- 1) zlikwidowanie wszystkich TNK i włączenie TON w jednolitą strukturę SN z jednoczesnym przejściem w tych SN na numerację 7D - w terminie do dnia 30 września 2000 r.,
- 2) ujednoczenie długości numerów strefowych, tj. wprowadzenie we wszystkich SN numeracji 7D - w terminie do dnia 31 grudnia 2000 r.

6.4. W celu zwiększenia pojemności numeracyjnej sieci PSTN oraz ujednoczenia formatu wybierania - w przyszłości przewiduje się:

- 1) zlikwidowanie cyfry "0" jako prefiksu przejścia z numeracji strefowej do numeracji krajowej i wprowadzenie wybierania w całej sieci krajowej numeru krajowego 9D,
- 2) wprowadzenie abonenckich usług specjalnych o numeracji: 11X, 11XDU oraz 11XCDU.

7. Numeracja w sieci PSTN

7.1. Definicje elementów numeracji

7.1.1. Prefiks krajowy jest to cyfra lub kombinacja cyfr wybieranych przez abonenta w celu przejścia z numeracji strefowej na poziom numeracji krajowej (w sieci PSTN RP - cyfra "0").

7.1.2. Prefiks międzynarodowy jest to cyfra lub kombinacja cyfr, które wybiera się w celu przejścia z poziomu numeracji krajowej na poziom numeracji międzynarodowej; w sieci PSTN krajowej są to cyfry "0 ≈ 0", przy czym znak po pierwszym "0" jest to tak zwany drugi sygnał zgłoszenia.

7.1.3. Wskaźnik strefy numeracyjnej, zwany dalej "WSN", (zwany także numerem kierunkowym) jest to kombinacja dwóch cyfr (AB) przyporządkowana strefie numeracyjnej, wyróżniająca daną SN w sieci krajowej PSTN.

7.1.4. Wyróżnik sieci, zwany dalej "WS", jest to kombinacja dwóch cyfr wyróżniająca sieć lub usługę, z tym że w PNK-TF oznaczany jest również jako: WST, WSPK, WSI.

7.1.5. Kod dostępu do usługi, zwany dalej "KD", jest to kombinacja cyfr wyróżniająca określony rodzaj usług.

7.1.6. Kod identyfikacji usługodawcy, zwany dalej "KI", jest to kombinacja cyfr wyróżniająca usługodawcę.

7.1.7. Tymczasowy numer kierunkowy, zwany dalej "TNK", jest to kombinacja trzech cyfr przyporządkowana tymczasowemu obszarowi numeracyjnemu "TON", który stanowi część obszaru SN. TNK spełnia w numeracji krajowej taką samą funkcję jak WSN.

7.1.8. Numer międzynarodowy, zwany dalej "INA" lub "ISN", jest to numer identyfikujący kraj i abonenta żadanego w innym kraju, który należy wybrać po prefiksie międzynarodowym w celu osiągnięcia abonenta żadanego.

7.1.9. Numer krajowy, zwany dalej "KNA", jest to kombinacja cyfr zawierająca WSN lub WS oraz numer abonenta żadanego lub usługi, którą należy wybrać w sieci krajowej po prefiksie krajowym w celu osiągnięcia abonenta lub konkretnej usługi.

7.1.10. Numer strefowy, zwany dalej "NST", jest to numer identyfikujący abonenta lub usługę w strefie numeracyjnej, który należy wybrać po usłyszeniu sygnału zgłoszenia centrali miejscowej.

7.1.11. Numer lokalny, zwany dalej "NLOK", jest to numer identyfikujący abonenta w sieci lokalnej, który należy wybrać w celu realizacji połączenia wewnątrz sieci lub który należy wybrać po wcześniejszym wybraniu cyfr określających daną sieć.

7.2. Formaty numerów i schematy wybierania

7.2.1. Numer międzynarodowy

7.2.1.1. Ustala się format numeru międzynarodowego:

INA (ISN) = CC + KNA (NSN), gdzie:

CC - wskaźnik kraju (Country Code),

KNA (NSN) - krajowy numer abonenta (National Significant Number lub National Subscriber Number),

INA (ISN) - międzynarodowy numer abonenta (International Subscriber Number); maksymalnie 15 cyfr.

7.2.1.2. Ustala się schemat wybierania numeru międzynarodowego:

$\sim 0 \approx 0 + \text{INA}$, gdzie:

$\sim$ - sygnał zgłoszenia z CM,

$0 \approx 0$ - prefiks międzynarodowy z drugim sygnałem zgłoszenia.

7.2.2. Numer krajowy

7.2.2.1. Ustala się formaty numeru krajowego:

$\text{KNA} = \text{WSN} +$ numer abonenta właściwy dla danej SN,

$\text{KNA} = \text{TNK} +$ numer abonenta właściwy dla danego TON,

$\text{KNA} = \text{WST} +$ numer abonenta właściwy dla danej sieci.

7.2.2.2. Określa się schematy wybierania numeru krajowego:

$\sim 0 \approx \text{KNA}$,

$\sim 0 \approx \text{NDSMS} + \text{WSN} + \text{NST}$, gdzie:

NDSMS oznacza numer dostępu do sieci międzystrefowych.

7.2.3. Numer strefowy

7.2.3.1. Ustala się formaty numeru strefowego NST lub lokalnego NLOK:

$\text{NST} = \text{SPQMCDU}$ (7D),

$\text{NST} = \text{PQMCDU}$ (6D),

$\text{NST (NLOK)} = \text{QMCDU}$ (5D),

$\text{NST (NLOK)} = \text{MCDU}$ (4D).

7.2.3.2. Określa się schemat wybierania NST lub NLOK:

$\sim \text{NST}$ lub $\sim \text{NLOK}$.

7.3. Numeracja w sieci KOMERTEL.

7.3.1. Ustala się format numeru NASW abonenta sieci KOMERTEL:

$\text{NASW} = 39 \text{ PQMCDU}$.

7.3.2. Określa się schematy wybierania:

1) wewnątrz sieci KOMERTEL: $\sim \text{NASW}$,

2) międzysieciowe KOMERTEL-PSTN:

a) przy połączeniach krajowych: $\sim \text{KNA}$ (bez prefiksu "0"),

b) przy połączeniach międzynarodowych: $\sim 0 + \text{CC} + \text{KNA}$,

3) międzysieciowe PSTN-KOMERTEL: $\sim 0 \approx 39 \text{ PQMCDU}$.

7.4. Numeracja AUS - jest to numeracja przeznaczona dla usług świadczonych abonentom sieci PSTN oraz innych sieci współpracujących z siecią PSTN; abonenckie usługi specjalne AUS osiągane są w numeracji skróconej i polegają na przyjmowaniu i przekazywaniu od i do abonentów różnych zleceń, informacji oraz przyjmowaniu wywołań alarmowych dotyczących wypadków i innych zagrożeń.

7.4.1. Ustala się formaty numerów AUS:

1) numer strefowy SNSS:

$\text{SNSS} = 9\text{XY}$ (3D),

$\text{SNSS} = 9\text{XYZ}$ (4D),

$\text{SNSS} = 11\text{X}$ (3D), np.: 112, 118,

$\text{SNSS} = 11\text{XDU}$ (4D),

$\text{SNSS} = 11\text{XCDU}$ (5D),

2) numer krajowy KNSS:

$\text{KNSS} = \text{WSN} + \text{SNSS}$,

3) numer międzynarodowy INSS dla połączeń przychodzących:

$\text{INSS} = 48 + \text{KNSS}$,

gdzie 48 oznacza wskaźnik międzynarodowy Polski.

7.4.2. Określa się następujące schematy wybierania AUS:

- 1) dla połączeń strefowych:
~ SNSS,
- 2) dla połączeń krajowych:
~ 0 ≈ KNSS,
- 3) dla połączeń międzynarodowych przychodzących:
~ PI + INSS,
gdzie PI oznacza prefiks międzynarodowy w kraju wyjściowym.

7.5. Numeracja w sieciach telefonii ruchomej lądowej PLMN (Public Land Mobile Network).

7.5.1. Ustala się następujące formaty numeru abonenta sieci PLMN:

- 1) numer międzynarodowy:
IMS = CC + NMS, gdzie:
IMS - numer międzynarodowy abonenta ruchomego (International Mobile Subscriber),
CC - kod kraju,
NMS - krajowy numer abonenta ruchomego (Nationale Mobile Subscriber),
- 2) numer krajowy abonentów sieci NMT-450:
NMS = ABPQMCDU (8D), gdzie: cyfry AB = 90 są wyróżnikiem WST sieci NMT-450, a PQMCDU to kolejne cyfry numeru abonenta,
- 3) numer krajowy abonentów sieci GSM 900/1800:
NMS = ABSPQMCDU (9D), gdzie: cyfry AB=50 oraz AB = 60 stanowią wspólne wyróżniki dla wszystkich sieci GSM (dla wszystkich operatorów), S jest cyfrą wyróżniającą operatora sieci GSM, a PQMCDU to kolejne cyfry numeru abonenta.

7.5.2. Określa się schematy wybierania:

- 1) wewnątrz sieci PLMN:
abonent wywołujący (MSA) dowolnej sieci PLMN wybiera numer abonenta żądanego (MSB) tej samej lub innej sieci PLMN:
MSA → MSB = 90 PQMCDU (MSB w sieci NMT-450),
MSA → MSB = 60 SPQMCDU (MSB w sieci GSM 900/1800),
MSA → MSB = 50 SPQMCDU (MSB w sieci GSM 900/1800),
- 2) z sieci PLMN do sieci PSTN krajowej:
abonent wywołujący wybiera krajowy numer abonenta żądanego (bez prefiksu):
MSA → KNA, gdzie: KNA - oznacza krajowy numer abonenta żądanego,
- 3) z sieci PLMN do sieci PSTN międzynarodowej:
abonent wywołujący wybiera prefiks międzynarodowy "00" i numer międzynarodowy INA(ISN) żądanego abonenta:
MSA → 00 + INA (ISN) = 00 + CC + KNA (NSN),
- 4) z sieci PSTN do sieci PLMN:
~ 0 ≈ NMS.

7.6. Numeracja sieci przywoławczych z dostępem do sieci bez wybierania numeru abonenta sieci przywoławczej lub z wybieraniem numeru abonenta.

7.6.1. Dostęp do sieci przywoławczych bez wybierania numeru abonenta sieci przywoławczych jest to dostęp, w którym abonent sieci PSTN uzyskuje połączenie do urządzeń centrali przywoławczej, zwanej dalej "ACP", po wybraniu tylko numeru dostępowego, zwanego dalej "NDSP", i może nadać numer NASP abonenta w sieci przywoławczej w sygnalizacji DTMF przekazywany poza numeracją sieci PSTN lub

począkać na zgłoszenie się obsługi ACP i przekazać odpowiednie zlecenie; system ten jest nazywany systemem dostępu A.

7.6.2. Dostęp do sieci przywoławczych z wybieraniem numeru abonenta centrali przywoławczej jest to dostęp, w którym abonent sieci PSTN wybiera numer krajowy abonenta sieci przywoławczej NASP i następnie przekazuje informacje w odpowiedniej postaci (głosem lub znakami w sygnalizacji DTMF); system ten jest nazywany systemem dostępu B.

7.6.3. Ustala się format numeru dostępu do sieci przywoławczej krajowej SPK w systemie A:

$NDSPK = WSPK + S + 000$ (6D), gdzie:

NDSPK - numer dostępu do sieci SPK,

WSPK - wyróżnik SPK : $AB = 64$,

S - cyfra wyróżniająca operatora SPK,

000 - cyfry określające dostęp do stanowisk operatorskich.

7.6.4. Określa się schemat wybierania numeru dostępu do SPK:

$\sim 0 \approx NDSPK$.

7.6.5. Ustala się format numeru abonenta SPK w systemie B:

$NASPK = 64 + SPQMCDU$ (9D).

7.6.6. Określa się schemat wybierania numeru abonenta SPK w systemie B:

$\sim 0 \approx NASPK$.

7.7. Numeracja dostępu do sieci teleinformatycznych.

7.7.1. Ustala się format numeru dostępu:

$NDSI = WSI + MCDU$ (6D), gdzie:

NDSI - numer dostępu do sieci teleinformatycznych,

WSI - wyróżnik ogólny sieci teleinformatycznych $AB = 20$,

MCDU - cyfry określające operatora sieci teleinformatycznych i rodzaj usługi.

7.7.2. Określa się schemat wybierania numeru dostępu:

$\sim 0 \approx 20 + MCDU$.

7.8. Numeracja dostępu do sieci operatorów świadczących usługi połączeń międzystrefowych.

7.8.1. Ustala się format numeru dostępu:

$NDSMS = KD + KI$, gdzie:

NDSMS - numer dostępu do sieci międzystrefowych,

KD - kod dostępu dla telefonicznych połączeń międzystrefowych ($KD=10$),

KI - kod identyfikacji operatora (dwie lub trzy cyfry).

7.8.2. Określa się schemat wybierania numeru krajowego:

$\sim 0 \approx NDSMS + WSN + NST$, gdzie:

$NDSMS = 10XY$ lub $10XYZ$, $X = 3 \div 9$, $Y = 1 \div 9$, $Z = 1 \div 9$.

7.9. Numeracja dostępu do usług sieci inteligentnych

7.9.1. Ustala się format numeru:

$NDIN = WST + KU + PQMCDU$ (9D) dla $WST = 70$ i $WST = 80$,

$NDIN = WST + KI + KU + QMCDU$ (9D) dla $WST = 30$ i $WST = 40$, gdzie:

NDIN - krajowy numer w sieci inteligentnej,

KU - kod rodzaju usługi w sieci inteligentnej (1D),

KI - kod identyfikacji operatora sieci inteligentnej (1D).

7.9.2. Określa się schemat wybierania numeru NDIN:

$\sim 0 \approx NDIN$.

8. Zasady wprowadzania zmian numeracji w sieci PSTN

